

رابطه محافظه کاری غیرشرطی و مدیریت سود واقعی

مریم فتحی^۱، محمد واعظی^۲ و هادی بهبهانی فرد^۳

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران، Fathi.maryam7@gmail.com

^۲عضو هیئت علمی گروه حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران، Vmohamad892@gmail.com

^۳دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران، h.behbahani.f.58@gmail.com

چکیده - هدف اولیه حسابداری مالی، فراهم آوردن اطلاعات مفید برای سرمایه گذاران جهت پیش بینی عملکرد واحد اقتصادی است. ضرورت گزارش سود به عنوان یک منبع اولیه برای تصمیم گیری سرمایه گذاران، مدیران و تحلیل گران به خوبی قابل استناد بوده و گزارش سود به شیوه های مختلف مانند ارائه مبنایی برای محاسبات مالیات، معیاری برای موفقیت عملکرد شرکت، معیاری برای تعیین میزان سودهای قابل تقسیم، معیاری برای مدیریت توزیع سود، معیاری برای مدیریت یک واحد اقتصادی و سایر موارد به اقتصاد جامعه کمک می کند. هدف از این پژوهش بررسی رابطه محافظه کاری غیرشرطی و مدیریت سود واقعی بوده است. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی و از نوع مروری می باشد. یافته ها در نتیجه بررسی ۶۳ مقاله مرتبط با عنوان پژوهش به دست آمده است. نتایج نشان داده است که رابطه مثبت و معناداری بین محافظه کاری غیرشرطی و مدیریت سود واقعی وجود دارد.

کلید واژه- مدیریت سود، مدیریت سود واقعی، محافظه کاری غیر شرطی.

سیستم های کنترل خارجی و داخلی بسیار دشوارتر است و مدیران شرکت ها در مورد مدیریت سود اقلام تعهدی، بیشتر از سایر موارد می توانند اطلاعات حسابداری را با تصمیم های عملیاتی واقعی دستکاری کنند. بنابراین تحقیقات بیشتری به بررسی رویه های داخلی و دلایل مدیریت سود واقعی و اثرات اقتصادی مدیریت سود می پردازند [۱].

محافظه کاری که یکی از ویژگی های برجسته گزارشگری مالی است، در سال های اخیر مطالعات مالی، توجه زیادی را به خود جلب کرده است. ادبیات تحقیق های مربوط به محافظه کاری، دو نوع محافظه کاری غیرشرطی و محافظه کاری شرطی را عنوان کرده اند [۴]. انگیزه هر دو نوع محافظه کاری، کسب کمتر منافع سرمایه گذاران از سود در مقایسه با آسیب ناشی از زیان های با همان سطح اهمیت هستند [۵]. محافظه کاری غیرشرطی به شناخت زودتر زیان ها صرف نظر از اینکه اخبار خوب یا بد باشد، در ارتباط است [۶] که مورد توجه محققین مالی قرار گرفته است [۷، ۸، ۹، ۱۰]. محافظه کاری غیرشرطی (مستقل از اخبار خوب و بد) بر جنبه هایی از فرایند حسابداری تاکید دارد که منجر به شناخت اولیه خالص دارایی ها به مبلغی کمتر از ارزش بازار آن ها در طول عمرشان می شود. به عبارت دیگر این نوع محافظه کاری از به کارگیری آن دسته از استانداردهای حسابداری ناشی می شود که سود را به گونه ای مستقل از اخبار اقتصادی کاهش می دهند. شناسایی بدون درنگ

۱- مقدمه

مدیریت سود، همیشه بحثی داغ در تحقیقات حسابداری شناخته شده است. مطابق با ادبیات، بسیاری از عوامل مانند مدیریت داخلی، کیفیت حسابرسی، قدرت مدیریت و... باعث ایجاد مدیریت سود می شود [۱].

مدیران اغلب به منظور گمراه کردن سهامداران نسبت به عملکرد اقتصادی واقعی شرکت، سود را مدیریت می کنند. این مدیریت سود که از طریق دستکاری ارقام حسابداری یا دستکاری فعالیت های واقعی انجام می شود، دقت و صحت پیام رسانی را کاهش می دهد و همچنین احتمالاً منجر به عدم تقارن اطلاعاتی و کاهش کارایی سرمایه گذاری می گردد. مدیریت سود نه تنها عملکرد واقعی شرکت را پنهان می کند بلکه روند واقعی رشد سود و درآمد شرکت را که در پیش بینی رشد آتی شرکت مفید است نیز مخفی می سازد [۲].

بنابراین جای تعجب ندارد که ذی نفعان مختلف شرکت، مدیریت سود را نامطلوب می دانند و تلاش می کنند تا اختیارات و اعمال نظر مدیران را از طریق تشدید نظارت بر آنان کاهش دهند. در همین رابطه سهامداران محافظه کاری را به عنوان یک ابزار نظارتی و حاکمیت شرکتی تلقی می کنند که مدیریت سود مبتنی بر اقلام تعهدی را محدود می سازد [۳]. در مقایسه با مدیریت سود مبتنی بر اقلام تعهدی، مدیریت سود واقعی با